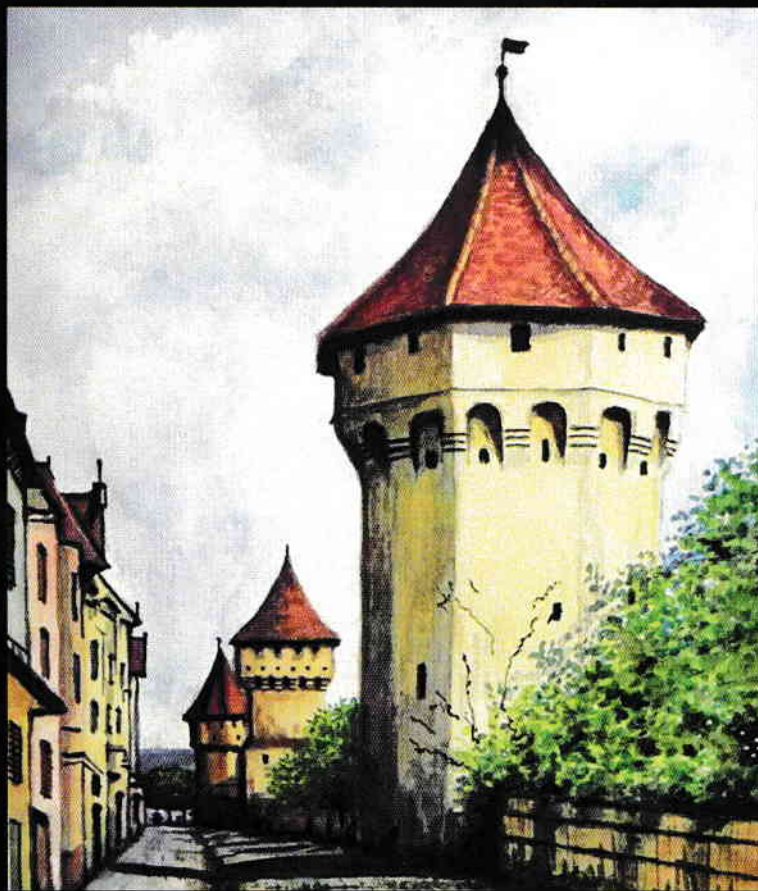
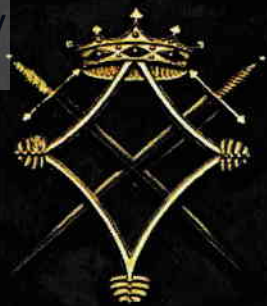
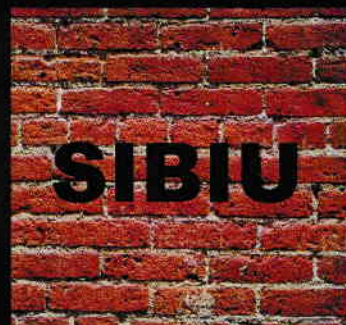

LBRIS

We know
books

DAN DĂNILĂ

ACUARELE

ȘI

POEZII

E I K O N

CIBINIUM

Orașul a mai prins un ton de gri:
o toamnă arborând rugini de vișă
și-amestecă paleta ei pestriță
pe zidul vechi prădat de igrasii

și-n bronzul unui clopot se-adânci,
sub limbă, în bătaia legănată,
spărtura tremurând de armonii
ce nu credeai să le auzi vreodată

ferestre se închid și nu mai știi
sub pleoapele de mușchi dacă palpită
doar somnul greu al oamenilor vii,
sau veghea minerală de termită

nu sunt plimbări în miez de noapte, ci
numărători de trepte și de chipuri:
orașul a mai prins un ton de gri,
iar din blazoane albe curg nisipuri.

TOAMNA

Amurg inventat în orașul cu ploi,
scrisori arzătoare și ruguri confuze,
în parc sub arini dezveleam amândoi
statui adormite cu pleoape de frunze

povestea știută o seară de-ar fi
ce șterge rugina din porți ferecate
și bate în geamuri cu-aripi cenușii
la case pustii și muzee uitate

călător întrebând în limba de piatră,
silabe cerșind un ultim bilet
sau ultima șansă din toate

tramvai aburit pe o linie moartă,
un clopot de noapte ce bate încet,
albastru ecou rătăcit prin cetate.

VEDERE SPRE ORAȘ

Câteodată mai mijesc hulubării
sau raze prin ferestre ondulate,
le țese soarele bolnav, sau poate
sunt firele din varul unei ii

căzut în plasa genelor se pierde
pe zidul coborât cu două trepte
de tencuială și cocleală verde,
tabloul tremurat în unghiuri drepte

un turn se-nclină și revine iar,
clipește smalțul coamelor de miere,
sub norul serii încărcat de jar
bat inime de clopot cu durere

mai trec spre case oasele subțiri
de-nfiorări ca aburul de pâine:
sub felinarele torcând să nu te miri
de-o stradă ca spinarea unui câine.

